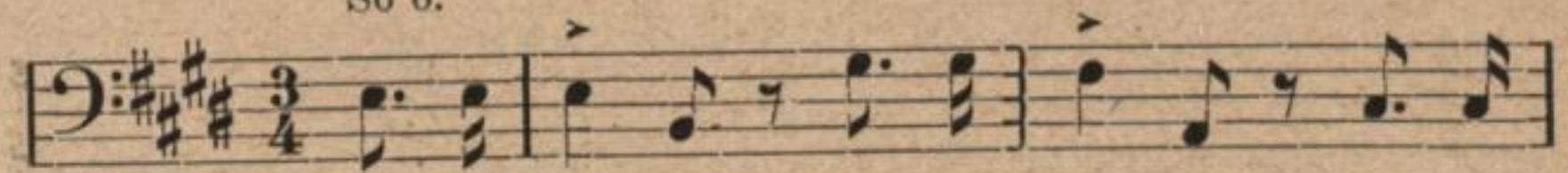

6. Štóz nazdala nas widži, ;: je poľny zawisće, zo smy při našej worćizni tak bratrowscy a wjeseli a prózdnimy swój karančk.

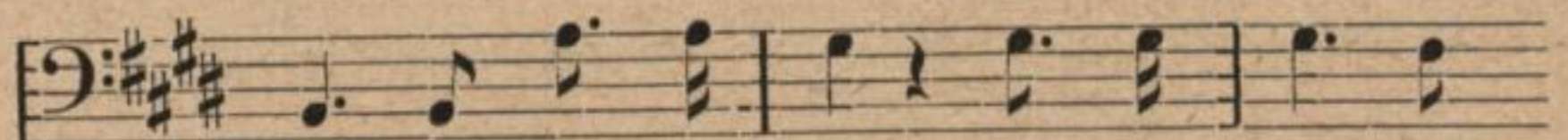
7. Kaž doľho stejeć budže ;: swět lačny šěroki, njech khmjel a ječmjeń radži so, a mudri, dušni pacholjo njech strowi karančk pija! H. Z.

110. Winko a lubosé.

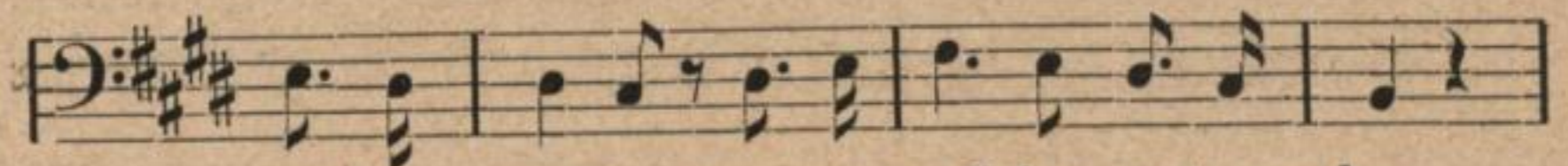
Moderato z opery „Jakub a Khata“ 1870. K. A. Kocor.
So'o.

1. Win-ko sta-re, lu-bosé mło-da, njej' to

rja - na mě-šeń - ca? Je - ne dru-hom'

ru-ku poda, zo so smě-je wu-tro - ba

je - ne dru-hom' ru-ku po-da, zo so

smě-je wu-tro - ba.

